

Mục lục

LỜI MỞ ĐẦU
NHỮNG HÀNH TRÌNH TIẾP NỐI HÀNH TRÌNH..... 9

PHẦN MỘT
HÀNH TRÌNH THIỆN NHÂN

Lần đầu tới nước Mỹ
Bắt đầu cuộc hành trình.....13
Bây giờ sáng ngày 16 tháng 816
Ngày cuối cùng ở Seattle.....17
Kết luận chỉ có chính thức sau phẫu thuật ngày thứ Năm 21 tháng 818
Hai giờ sáng21
Chuyện “chim cò”22
Ngày 22 tháng 8.....25
Đến Chicago.....26
Hai cái chân và một bàn tay27
Trong bệnh viện Northwestern Memorial Chicago28
Los Angeles: Hà Nội ơi tôi sắp được về rồi30
Nỗi đau ngọt ngào34

Tới Thái Lan
Kangaroo tốt bụng, hiền hòa.....36
Những nguyện cầu và hi vọng39
“È è è... Mẹ ơi con đi bệnh viện Thái Lan”40
Tại sao phải khóc vậy?41

Trở lại nước Mỹ
Cuộc phẫu thuật thứ hai43
Ngày máy bay.....45
Qua một chuyến bay dài47
Ba người đàn ông và một thằng bé trên đường đi làm đàn ông.....49
Đi tìm tình hoàn52
Thiện Nhân và mẹ Còi gửi thư.....54
Nhớ nhà56

Rồi cũng hết một ngày dài chờ và đợi58
“Đi về” và “Ở lại”61
Hai bà cháu ở Texas.....63
Bà thì chỉ mong cháu được tiêm và đi về thôi.....67
Bà ngoại ơi, cháu nhớ nhà lắm rồi.....69
Cân đo và mũi tiêm thứ nhất.....73
Bà ngoại - Nhân - Bệnh viện78
“Bà ơi, bao giờ cháu có hai chân bà mua xe đạp cho cháu nhé!”80
Mũi tiêm thứ ba và xét nghiệm máu83

Con trai đã trở về Hà Nội
Con trai đã trở về Hà Nội.....86
Truyền89
Kết quả xét nghiệm đang trên đường về Việt Nam90
Tin Giáng sinh cuối cùng đã không đến.....91
Cái tin không ai mong muốn nghe.....94
Đã có nhiều việc xảy ra95

Đi Ý
Rời Hà Nội.....98
Chúng mình cùng muốn gì cho con trai?100
Tết năm nay là cái Tết quan trọng nhất.....101
Những mũi tiêm hormone nam đầu tiên.....103
Chuẩn bị cho chuyến đi104
Hành trình đến Ý của “Chú lính chì Thiện Nhân”105
Mẹ ơi con đói quá rồi106
Hai giờ chiều thứ Bảy sẽ phẫu thuật tái tạo bộ phận sinh dục107
Tin vui về Thiện Nhân108
Vẫn chưa thấy cửa phòng phẫu thuật mở ra.....109
Con trai đã ra phòng hậu phẫu111
Đêm đầu tiên con vẫn lì bì.....112
Chưa tỉnh.....113
Nước mắt115
“Con chó con” liền da.....118
Về nhà cũng là điều kì diệu121

Về Việt Nam
Vết mổ có mũ.....123
Thông báo của mẹ Mắm.....124
Hai tuần vất vả đã trôi qua.....126

Niềm tự hào của bà ngoại	127
Điều tâm thường nhất	131
Vết thương sau một tháng	132
Tuần qua	133
Rớt nước mắt	134
Hiện tại và kế hoạch cho ngày mai	135
Ngày mai cu Nhân nhập viện	137
Giờ G đã đến	138
Bây giờ Nhân khóc thế nào?	140
Phẫu thuật!	141
“Con muốn để cho mẹ ngủ”	142
“Kệ em, em chảy máu để mẹ Mai chăm sóc em”	144
Nợ ai – Ai nợ	145
Ba ngày Tết	147
Đi cả vào trong giấc ngủ	149
Cổ lên “Chú lính chì”	150

PHẦN HAI

ĐƯỢC Ở NHÀ THẬT TUYỆT

Mừng sinh nhật bé Thiện Nhân	154
Trời mưa và những chiếc ô tô trong tủ lạnh	156
Được ở nhà thật là tuyệt	157
Bé Thiện Nhân ngày đầu đi học	160
Ngày cuối tuần vui vẻ	161
“Thôi! Đừng khóc nữa! Nhân cho ô tô nhớ!”	163
Tội lỗi chất chồng	164
Ba anh em cần mấy chiếc ô tô?	167
Lớn lên ai nuôi mẹ?	169
Cuộc chiến với... mùi quýt	173
Lại cái mùi quýt	176
“Cháu biết bò lê đấy”	178
Làm “chủ nhân của hộp bánh”	179
Gửi mẹ Măm	182
Con chim sẽ nhỏ	184
Cái này với Nhân... dễ!	187
Trẻ con đi xem xiếc để làm gì?	188
Chúc mừng sinh nhật con trai	191
Sinh nhật ba tuổi	193
Một, hai, ba... Bài thể dục buổi sáng	196

Cái chân lạnh lặn và một câu chuyện	198
Buổi tối mùa đông Hà Nội	200
“Chú lính chì” đi cắt chỉ	201
Nghỉ hè (1)	202
Thử rồi sẽ biết	203
Chăm sóc nhau	204
Con muốn giống các anh	205
Tắm cũng theo công nghệ dây chuyền	206
Tiền	207
Trao đổi linh hồn	209
Câu chuyện cái áo rét, cái hộp đánh giày và một lời hứa	211
Lại một em nữa giống mình	213
Trời đày – Trời cho	214
Bà ở nhà với Thiện Nhân thôi	220
Con bộ ngựa	225
Phần tiếp theo của câu chuyện cái chân	227
Làm mẹ không dễ	229

PHẦN BA

NHỮNG MẪU CHUYỆN NHỎ

Hai mảnh rách và bốn mũi khâu	232
Đúng thật là cũng chết mệt với cu Nhân	233
“Ông” Nhân chơi sang	235
“Phép màu, quá là phép màu luôn!”	236
“Mẹ đấy!”	238
Ước có thêm một điều ước	239
Chúc ngủ ngon	240
Tuần không phiếu Bé ngoan	241
Chắc là phiếu Bé ngoan động viên	242
Nghỉ hè (2)	243
Cái chong chóng bơi	244
Một kiểu quy định	245
Có anh có em	246
Mẹ đẻ ra con cách nào nhỉ?	247
Cúng giao thừa	249
Không phải chuyện đùa	250
Là con gì và cười ngất nghèo	251
Bàn luận giới tính	253
“Mẹ cháu đi làm chưa về”	254

Sốt 8 độ	255
Có thể đi được bằng đầu.....	256
“Mẹ nói dối mau đi!”	257
Nhân và Minh bé.....	258
Với Nhân thế nào là tử rươi.....	259
Chơi thế không công bằng	260
Lắc các bình sữa cho đều.....	261
Nhân cũng biết phân biệt cái nào chỉ để sành điệu	262
Cu Nhân phát biểu chỉ có chuẩn.....	263
“Anh đừng có coi thường em”	264
“Đấy là anh thơm Nhân đấy!”	265
Hai lớp 1	266
Lời cuối	
Tôi không đơn độc	268

PHẦN BỐN

NHỮNG TẮM LÒNG BAY CÙNG THIỆN NHÂN

Lời của bà ngoại viết cho Nhân (1).....	272
Những tắm lòng bay cùng Thiện Nhân	274
Lời của bà ngoại viết cho Nhân (2): Bao giờ Nhân biết đọc	276
Viết cho cháu	278
“Nhân cao hơn chú rồi”	282
Tự khúc... ..	286
Hôm nay là ngày mừng Một	287

Những ngày Sài Gòn ẩm áp

Gặp gỡ.....	289
Ngày bận rộn – ngày đẹp trời.....	292
Văn thánh	295
Bí bo bí bo, Nhân tập lái ô tô	302
Một khoảng riêng tư	307

Cảm ơn họa sĩ Tô Chiêm
đã bắt tôi phải hoàn thành cuốn sách này

Lời mở đầu

NHỮNG HÀNH TRÌNH TIẾP NỐI HÀNH TRÌNH

Xin đừng đưa trước cho chúng tôi một kết thúc cổ tích, bởi chúng tôi đi, đang đi, và tôi hiểu là tôi sẽ chẳng biết được điều gì đang đón đợi câu chuyện này phía trước.

Bạn hỏi tôi kể về những câu chuyện trong hành trình mong mỗi được làm một người bình thường của cậu bé Thiện Nhân này?

Đó là một câu hỏi khiến tôi lúng túng, lúng túng giống như một đứa trẻ với quá nhiều kẹo trên tay, đến nỗi loay hoay chỉ sợ rơi mất.

Hành trình chữa bệnh này, quả thật là một câu chuyện dài, nhiều nỗi đau, và càng nhiều hơn nữa là biết bao tình yêu thương.

Hành trình khởi đầu bằng một đứa trẻ bị bỏ lại trên hai cái lá đu đủ và bị che kín bằng một cái mẹt rách, ở một nơi chẳng mấy người qua kẻ lại. Kiến, côn trùng bu kín vết thương bị cắn xé nham nhở. Và máu khô lại trên cơ thể đã tím đen.

Tôi nhớ lắm cái cảm giác đau đớn và tuyệt vọng của một đứa

trẻ khi con cá vàng mình nuôi bị chết. Con cá vàng óng ánh trong mắt của một đứa trẻ, là tôi, ngày bé lộng lẫy đến tuyệt vời. Một ngày, khi tôi đi học về, con cá nằm chết bên cạnh cái bể nước. Cả đàn kiến bu lấy nó. Tôi đã gây ra cái chết này, vì ngu dốt đổ quá nhiều nước nên con cá quẫy mạnh rồi bị rơi ra ngoài bể.

Các ông bố sẽ không bao giờ hiểu được cảm giác này vì họ không có cơ hội được biết cái cử động đầu tiên của một em bé trong bụng mẹ. Đó là một cái quẫy rất nhẹ, giống như một con cá bé tí xíu quẫy nước. Đó là cảm nhận đầu tiên của người mẹ về một sự sống nhỏ bé bắt đầu lớn lên trong cơ thể mình. Đó là sợi dây đầu tiên kết nối giữa Con và Mẹ. Đó là cử động nhỏ đến mong manh, nhưng lại quyết định niềm tự hào, hạnh phúc hay sự đau khổ của người làm mẹ.

Khi người ta lần đầu tiên nhìn thấy Thiện Nhân, thằng bé không có chút biểu hiện nào của sự sống. Tím đen, bị mất chân phải, mất bộ phận sinh dục, và bị kiến bu đầy.

Không cha, không mẹ, không tên, một “đứa bé vô danh”, một “thằng cụt”.

Nỗi đau đớn đến tột cùng, ranh giới của cái chết và sự sinh tồn khiến không biết bao bà mẹ, bao ông bố đã khóc thương, đã căm giận.

Tôi rất sợ kiến, tôi khóc thương con cá vàng của tôi, tôi chợt thấy tôi đang bỏ quên một đứa con của mình.

Tôi phải đón Thiện Nhân về, để yêu, để bù đắp...

Ngày 02 tháng 9 năm 2008

TRẦN MAI ANH

Phần Một

HÀNH TRÌNH THIỆN NHÂN

LẦN ĐẦU TỚI NƯỚC MỸ

BẮT ĐẦU CUỘC HÀNH TRÌNH

Ngày 13 tháng 8 năm 2008

Ngày 14 tháng 8, Thiện Nhân sẽ bay bằng EVA AIR trên chuyến bay BR398T đi Đài Bắc, sau đó tiếp tục trên chuyến bay XBR26T đến Seattle. Các cô chú ở EVA AIR thương Thiện Nhân phải chờ tám tiếng ở sân bay Đài Bắc đợi nối chuyến đi Mỹ nên đã tặng Thiện Nhân một phòng khách sạn để cả nhà được nghỉ ngơi thoải mái.

Bác Sơn Michael và Judy Phạm sẽ đón cả gia đình lớn ở sân bay Seattle đưa về khách sạn Silver Cloud Hotel Bellevue. Ý của bác Sơn là Thiện Nhân sẽ ở đây nghỉ ngơi

mấy ngày trước khi sang Boston khám bệnh, làm phẫu thuật và tham dự hội thảo về các tiến bộ y tế vào khoảng ngày 18 tháng 8. Bà Sue sẽ là người đón và hướng dẫn gia đình ở Boston.

Sau Boston, con trai sẽ đến Chicago để lo vấn đề chân cẳng. Chưa rõ khoảng thời gian này kéo dài bao lâu và không biết có cần quay về lại Boston để kiểm tra vết mổ không.

Tất cả phụ thuộc vào tình hình sức khỏe và tiến triển của cu Nhân. Nếu con trai còn nhỏ quá, có thể chưa nên làm nhiều thứ trong lần đầu tiên, mà cần phải quay đi quay lại Mỹ trong nhiều lần nữa, không kéo dài điều trị liên tục trong một lần được.

Sau Chicago, dự kiến Thiện Nhân sẽ đến Los Angeles trước khi về lại Việt Nam.

Nhiệm vụ của chuyến đi Mỹ lần này trước nhất là gặp nhóm bác sĩ sẽ theo dõi và trị liệu cho con lâu dài trong 15 năm tới. Khi gặp con và kiểm tra thực tế sẽ có phương hướng điều trị cụ thể.

Nhiệm vụ thứ hai là xử lý phần cứng cũng như phần